

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“30” квітня 2021 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо
приведення законодавства у відповідність із
Законом України “Про адміністративні послуги”

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України “Про приватизацію державного житлового фонду” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 524 із наступними змінами):

1) частину першу статті 1 після слів “громадян України” доповнити словами “(далі — громадян)”;

2) у статті 8:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 8. Організація проведення приватизації державного житлового фонду”;

частину восьму виключити;

3) доповнити Закон статтею 8¹ такого змісту:

“Стаття 8¹. Видача свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку

1. Приватизація житла здійснюється шляхом видачі свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку.

Видача свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку є адміністративною послугою.

Суб'єктом надання адміністративної послуги з видачі свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку є орган приватизації.

Для отримання свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку громадянин, який виявив бажання приватизувати займану ним і членами його сім'ї на умовах найму квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку, подає до органу приватизації (безпосередньо або через центр надання адміністративних послуг) відповідну заяву, форма якої затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики.

Заява подається одним із таких способів:

особисто під час відвідування органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг, зокрема шляхом заповнення відповідною посадовою особою органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг електронної форми заяви (за наявності технічної можливості), її роздрукування та підписання громадянином;

через Єдиний державний веб-портал електронних послуг або інтегровану з ним інформаційну систему в електронній формі (за наявності технічної можливості). Ідентифікація особи здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до Закону України "Про електронні довірчі послуги";

рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Засвідчення справжності підпису особи у заяві здійснюється відповідно до Закону України "Про нотаріат".

2. У заяві зазначаються відомості про реєстрацію місця проживання громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним у квартирі (будинку), житловому приміщенні у гуртожитку, а також про наявність/відсутність у власності житла (для громадян, які проживають у гуртожитку).

До заяви додаються такі документи:

копії документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, громадянина, який подає заяву та всіх членів його сім'ї (для осіб, які не досягли 14 років, свідоцтва про народження), які проживають разом з ним;

копію документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним (крім випадків, коли особи через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття

реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

копії документів, виданих органами державної реєстрації актів цивільного стану або судом, що підтверджують родинні відносини між членами сім'ї (свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб, свідоцтво про розірвання шлюбу, рішення суду про розірвання шлюбу, яке набрало законної сили, витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян);

технічний паспорт на квартиру (кімнату, жилий блок, секцію) у житловому будинку (гуртожитку), а на одноквартирний будинок — технічний паспорт на садибний (індивідуальний) житловий будинок і копію цього документа;

копію ордера на жиле приміщення або копію ордеру на жилу площу в гуртожитку (у разі наявності);

документ, що підтверджує не використання ним та членами його сім'ї, які проживають разом з ним, житлових чеків для приватизації державного житлового фонду;

документ, що підтверджує право на пільгові умови приватизації відповідно до законодавства (за наявності);

заява-згода тимчасово відсутніх членів сім'ї наймача на приватизацію квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку.

До заяви про приватизацію житлового приміщення у гуртожитку крім документів, передбачених цією статтею, також додаються:

копія договору найму житлового приміщення та/або копію договору оренди житла;

довідка встановленої форми з відміткою про відсутність захворювання на туберкульоз.

На розсуд громадянина документи, передбачені цією частиною, додаються ним самостійно при поданні заяви або відомості, що містяться в таких документах, зазначаються в заяві.

У разі надання документів громадянином при поданні заяви особисто під час відвідування органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг разом із копіями відповідних документів пред'являються їх оригінали. Оригінали документів повертаються особі після прийняття заяви до розгляду.

Відомості, зазначені у заяві та які містяться у документах, перевіряються та/або отримуються відповідним органом місцевого самоврядування шляхом доступу до інформаційних систем, баз даних, реєстрів та/або через систему електронної взаємодії державних

електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому законодавством.

У разі відсутності технологічного забезпечення для обміну електронними даними у системі електронної інформаційної взаємодії або відсутності відомостей, необхідних для здійснення приватизації квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку, в інформаційних системах, базах даних, реєстрах такі відомості орган місцевого самоврядування отримує від громадянина, який подає заяву.

3. За малолітніх та неповнолітніх членів сім'ї наймача рішення щодо приватизації житла приймають батьки (усиновлювачі) або опікуни. Згоду на участь дітей у приватизації вони засвідчують своїми підписами у заяві біля прізвищ дітей.

Від імені громадян, визнаних недієздатними, заява подається опікуном або представником органу опіки та піклування. До заяви додається рішення про призначення опікуна такій особі або документи, які підтверджують повноваження представника органу опіки та піклування.

4. Результатом розгляду органом приватизації заяви на приватизацію квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку є видача свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку або відмова у його видачі.

Послуга видачі свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку є платною.

За видачу свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку справляється адміністративний збір у розмірі 0,1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

5. Граничний строк розгляду органом приватизації заяви на приватизацію квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку не може перевищувати 30 календарних днів з дня подання громадянином відповідних документів.

6. Підставами для відмови громадянинові у видачі свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку є:

квартира (будинок), житлове приміщення у гуртожитках не підлягають приватизації відповідно до частини другої статті 2 цього Закону;

громадянин, який подав заяву на приватизацію квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку, та члени його сім'ї не належать до категорії громадян, на яких поширюється дія Закону України "Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків";

житлове приміщення розташоване у гуртожитку, на який не поширюється дія Закону України “Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків”;

житлове приміщення розташоване у гуртожитку, який не перебуває у власності територіальної громади;

відсутнє рішення органу місцевого самоврядування про передачу житлових приміщень у гуртожитках у власність громадян відповідно до Закону України “Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків”;

громадянин та члени його сім’ї повністю використали право на безоплатну приватизацію в межах номінальної вартості житлового чека;

наявність обтяжень щодо об’єкта приватизації;

у поданих документах виявлено недостовірні відомості;

заявником подано неповний пакет документів, передбачений цією статтею.

7. Право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення в гуртожитку підлягає обов’язковій державній реєстрації відповідно до Закону України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень”.”;

4) у тексті Закону слова “громадянин України” в усіх відмінках замінити словом “громадянин” у відповідному відмінку.

2. У Законі України “Про поховання та похоронну справу” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 47; 2009 р., № 31, ст. 459; 2013 р., № 48, ст. 682):

1) статтю 2 доповнити абзацом такого змісту:

“несанкціоноване місце поховання або місце для поховання — місце поховання або місце для поховання, організоване у невідведеному для цього в установленому законодавством порядку місці.”;

2) у частині першій статті 9 слово “спеціалізовані” виключити;

3) в абзаці третьому частини другої статті 11 слова “та довідка про смерть” виключити;

4) статтю 21 викласти в такій редакції:

“Стаття 21. Перепоховання останків померлих

Перепоховання останків померлих здійснюється на підставі дозволу на перепоховання останків померлого.

Суб'єктом надання адміністративної послуги з видачі дозволу на перепоховання останків померлого є виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, на території якого поховані останки померлого.

Для отримання дозволу на перепоховання останків померлих користувач (власник) місця для поховання (місця для родинного поховання) звертається із заявою до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради (у тому числі через центр надання адміністративних послуг). Заява може подаватися через центр надання адміністративних послуг, утворений райдержадміністрацією, на основі узгодженого рішення органу місцевого самоврядування та зазначеної адміністрації.

До заяви про отримання дозволу на перепоховання останків померлих додається копія одного із документів, що посвідчує особу.

Заява про отримання дозволу на перепоховання останків померлих, разом із доданим до неї документом, подаються одним з таких способів:

особисто під час відвідування органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг, зокрема за наявності технічної можливості шляхом заповнення відповідною посадовою особою органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг електронної форми заяви, її роздрукування та підписання особою;

через Єдиний державний веб-портал електронних послуг або інтегровану з ним інформаційну систему в електронній формі за наявності технічної можливості. Ідентифікація особи здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису;

рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Засвідчення справжності підпису особи у заяві здійснюється відповідно до Закону України "Про нотаріат".

У разі наявності технологічного забезпечення для обміну електронними даними у системі електронної інформаційної взаємодії необхідні відомості орган місцевого самоврядування отримує шляхом доступу до даних інформаційних систем, баз даних, реєстрів згідно з Положенням про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

У разі відсутності технологічного забезпечення для отримання необхідних даних у системі електронної інформаційної взаємодії або відсутності необхідних відомостей в інформаційних системах, базах даних, реєстрах такі відомості орган місцевого самоврядування отримує від особи, яка подає заяву про отримання дозволу на перепоховання останків померлих.

За результатами розгляду поданих документів безоплатно протягом 30 календарних днів з дати їх реєстрації у виконавчому органі сільської,

селищної, міської ради видається дозвіл на перепоховання останків померлих або обґрунтована письмова відмова у видачі дозволу на перепоховання останків померлих.

Підставами для відмови у видачі дозволу на перепоховання останків померлих є:

подання заяви особою, яка не має права її підписувати;

подання документів, необхідних для отримання дозволу на перепоховання останків померлих, не в повному обсязі;

виявлення в документах, поданих для отримання дозволу на перепоховання останків померлих, недостовірних відомостей;

неможливість дотримання вимог санітарного законодавства під час здійснення перепоховання останків померлих.

Перепоховання останків померлих здійснюється за рахунок коштів користувача (власника) місця для поховання (місця для родинного поховання).

Перепоховання останків померлих, воїнів із братських і одиночних могил здійснюється з дотриманням вимог Законів України “Про охорону культурної спадщини” та “Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939—1945 років”.

Під час перепоховання останків померлих контроль за дотриманням безпечних умов праці протягом усього строку ведення робіт здійснює виконавчий орган сільської, селищної, міської ради.”;

5) статтю 25 викласти в такій редакції:

“Стаття 25. Місця для поховання

За заявою виконавця волевиявлення померлого або особи, яка взяла на себе зобов’язання поховати померлого, комунальним підприємством (а в разі його відсутності — виконавчим органом сільської, селищної, міської ради) на території місця поховання безоплатно в одnodенний термін виділяється місце для поховання померлого відповідно до затвердженої проектної документації. У разі порушення строку виділення місця для поховання комунальне підприємство (а в разі його відсутності — виконавчий орган сільської, селищної, міської ради), що є суб’єктом розгляду відповідної заяви, несе відповідальність відповідно до закону.

За бажанням одного з родичів, визначених у частині п’ятій статті 6 цього Закону, для поховання двох чи більше померлих безоплатно виділяється місце для родинного поховання.

У разі, коли особа звертається до комунального підприємства (а в разі його відсутності — виконавчого органу сільської, селищної, міської ради)

із заявою про виділення місця для поховання у зв'язку із перепохованням останків померлих її розгляд здійснюється відповідно до частини першої цієї статті.

Після здійснення поховання померлого (перепоховання останків померлих) виконавцю волевиявлення померлого або особі, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, як користувачу (власнику) місця для поховання (місця для родинного поховання) виконавчий орган сільської, селищної, міської ради безоплатно в строк до п'ятнадцяти календарних днів з дати реєстрації заяви особи до зазначеного органу видається свідоцтво про поховання (перепоховання останків померлих), зразок якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, або обґрунтована письмова відмова у видачі свідоцтва про поховання (перепоховання останків померлих).

Для отримання свідоцтва про поховання (перепоховання останків померлих) виконавець волевиявлення померлого або особа, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, подає до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради (у тому числі через центр надання адміністративних послуг) заяву.

До заяви додаються такі документи:

копія одного з документів, що посвідчують особу;

дозвіл на перепоховання останків померлих та попереднє свідоцтво про поховання (у разі перепоховання останків померлих).

Заява може подаватися через центр надання адміністративних послуг, утворений райдержадміністрацією, на основі узгодженого рішення органу місцевого самоврядування та зазначеної адміністрації.

Заява разом з документами, що до неї додаються, подаються одним з таких способів:

особисто під час відвідування органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг, зокрема за наявності технічної можливості шляхом заповнення відповідною посадовою особою органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг електронної форми заяви, її роздрукування та підписання особою;

через Єдиний державний веб-портал електронних послуг або інтегровану з ним інформаційну систему в електронній формі за наявності технічної можливості. Ідентифікація особи здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису;

рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Засвідчення справжності підпису особи у заяві здійснюється відповідно до Закону України "Про нотаріат".

У разі наявності технологічного забезпечення для обміну електронними даними у системі електронної інформаційної взаємодії необхідні відомості орган місцевого самоврядування отримує шляхом доступу до даних інформаційних систем, баз даних, реєстрів згідно з Положенням про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

У разі відсутності технологічного забезпечення для отримання необхідних даних у системі електронної інформаційної взаємодії або відсутності необхідних відомостей в інформаційних системах, базах даних, реєстрах такі відомості орган місцевого самоврядування отримує від особи, яка подає заяву.

Підставами для відмови у видачі свідоцтва про поховання (перепоховання останків померлих) є подання виконавцем волевиявлення померлого або особою, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, неповного пакету документів, необхідних для отримання свідоцтва про поховання (перепоховання останків померлих) або виявлення у поданих документах недостовірних відомостей (у разі перепоховання останків померлих).

Свідоцтво про поховання (перепоховання останків померлих) дає право його пред'явнику на встановлення намогильних споруд у межах могили (місць для родинного поховання), вирішення питання щодо проведення підпоховання, здійснювати інші дії, пов'язані з використанням місця для поховання, якщо це не суперечить законодавству.

На могилах (місцях для родинного поховання) можуть встановлюватися намогильні споруди, склепи за індивідуальним замовленням у межах, встановлених для могили (місця для родинного поховання). Встановлені намогильні споруди, склепи реєструються комунальним підприємством (а в разі його відсутності — виконавчим органом сільської, селищної, міської ради) у книзі обліку намогильних споруд, форму якої затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Забороняється здійснювати поховання інших померлих (підпоховання), встановлення намогильної споруди, склепу без згоди користувача (власника) місця для поховання (місця для родинного поховання).

Підпоховання труни з тілом померлого або урни з прахом в існуюче місце для поховання допускається тільки після дотримання вимог санітарного законодавства за згодою користувача (власника) відповідного місця для поховання (місця для родинного поховання) та за умови дотримання нормативних розмірів місця для поховання.

У разі виявлення несанкціонованих місць для поховань, місць поховань поза територією, відведеною в установленому законодавством порядку, перепоховання померлих на місце поховання здійснює особа, яка здійснила таке поховання, за власні кошти. Якщо особу, яка здійснила таке поховання, не виявлено, перепоховання померлих здійснюється за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.”.

3. У Законі України “Про благоустрій населених пунктів” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 49, ст. 517; 2013 р., № 8, ст. 75, № 48, ст. 682; 2017 р., № 9, ст. 68):

1) у статті 26¹:

частину першу після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

“підприємствами для утримання об’єктів благоустрою державної та комунальної власності, балансоутримувачами об’єктів благоустрою.”.

У зв’язку з цим абзац п’ятий вважати абзацом шостим;

у частині другій слова “, видачі дублікатів” виключити;

доповнити статтю після частини другої новою частиною третьою такого змісту:

“3. Дозвіл на порушення об’єктів благоустрою видається на підставі заяви за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, яка подається одним з таких способів:

особисто під час відвідування органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг, зокрема за наявності технічної можливості шляхом заповнення відповідною посадовою особою органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг електронної форми заяви, її роздрукування та підписання громадянином;

через Єдиний державний веб-портал електронних послуг або інтегровану з ним інформаційну систему в електронній формі за наявності технічної можливості. Ідентифікація особи здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису;

рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Засвідчення справжності підпису особи у заяві здійснюється відповідно до Закону України “Про нотаріат”.

У разі наявності технологічного забезпечення для обміну електронними даними у системі електронної інформаційної взаємодії необхідні відомості орган місцевого самоврядування отримує шляхом доступу до даних інформаційних систем, баз даних, реєстрів згідно з Положенням про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

У разі відсутності технологічного забезпечення для отримання необхідних даних у системі електронної інформаційної взаємодії або відсутності необхідних відомостей в інформаційних системах, базах даних, реєстрах такі відомості орган місцевого самоврядування отримує від особи, яка подає заяву.”.

У зв’язку з цим частини третю — одинадцяту вважати відповідно частинами четвертою — дванадцятою;

у частині четвертій слова “, видачі дублікатів” виключити;

у частині п’ятій слова “або видача дубліката дозволу” виключити;

частину сьому викласти в такій редакції:

“7. Відмова у видачі дозволу видається заявнику в письмовій формі з відповідним зазначенням причин відмови у строк, передбачений для видачі дозволу.

Підставою для відмови у видачі дозволу є:

невідповідність поданої суб’єктом господарювання заяви вимогам законодавства;

виявлення недостовірних відомостей у поданій заяві.”;

частину дев’яту викласти в такій редакції:

“9. Дозвіл анулюється виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту в разі:

звернення суб’єкта господарювання із заявою про анулювання дозволу;

наявності в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань відомостей про припинення юридичної особи шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення та ліквідації, якщо інше не встановлено законом;

наявності в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань відомостей про припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця.

Граничний строк анулювання дозволу складає десять днів”;

частину одинадцяту виключити;

2) у статті 28:

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Видалення зелених насаджень здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, на підставі дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень.

Адміністративною послугою є видача дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень.

Строк надання адміністративної послуги з видачі дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень не може перевищувати 30 робочих днів з дня подання замовником заяви.

Суб'єктом надання адміністративної послуги з видачі дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень є виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту, на території якого планується здійснити видалення зелених насаджень.

Підставою для видачі такого дозволу (ордера) є заява за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, яка подається одним з таких способів:

особисто під час відвідування органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг, зокрема за наявності технічної можливості шляхом заповнення відповідною посадовою особою органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг електронної форми заяви, її роздрукування та підписання громадянином;

через Єдиний державний веб-портал електронних послуг або інтегровану з ним інформаційну систему в електронній формі за наявності технічної можливості. Ідентифікація особи здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису;

рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Засвідчення справжності підпису особи у заяві здійснюється відповідно до Закону України "Про нотаріат".

У разі наявності технологічного забезпечення для обміну електронними даними у системі електронної інформаційної взаємодії необхідні відомості орган місцевого самоврядування отримує шляхом доступу до даних інформаційних систем, баз даних, реєстрів згідно з Положенням про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

У разі відсутності технологічного забезпечення для отримання необхідних даних у системі електронної інформаційної взаємодії або відсутності необхідних відомостей в інформаційних системах, базах даних, реєстрах такі відомості орган місцевого самоврядування отримує від особи, яка подає заяву.

На наступний день після отримання такої заяви виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту для визначення стану зелених насаджень та їх відновної вартості утворює відповідну комісію, до складу якої входять представники заявника, власника або користувача земельної ділянки, виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, а також у разі необхідності — підприємства для утримання об'єктів благоустрою

державної та комунальної власності, балансоутримувача об'єкта благоустрою, на якому розташовані зелені насадження (далі — заінтересовані організації).

Розрахунок відновної вартості видалених зелених насаджень у населених пунктах, що підлягає оплаті при видаленні зелених насаджень, встановлюється відповідно до Методики визначення відновної вартості зелених насаджень, затвердженої центральними органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Під час формування складу комісії виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту протягом двох робочих днів після надходження заяви надсилає запити до власника або користувача земельної ділянки та заінтересованих організацій.

Заінтересовані організації протягом трьох робочих днів після отримання запиту в письмовій формі повідомляють виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту щодо включення свого представника до складу комісії.

Після надходження повідомлень компетентний орган протягом двох робочих днів затверджує склад комісії. У разі ненадходження повідомлень або надходження повідомлень про відмову від участі представників заінтересованих організацій склад комісії затверджується без таких представників.

У процесі визначення стану зелених насаджень та відновної вартості зелених насаджень, які видаляються на підставі одного з документів, визначених частиною першою статті 35—37 Закону України “Про регулювання містобудівної діяльності”, до складу комісії включають фізичну особу або представника суб'єкта господарювання, що має намір щодо забудови території.

Комісія протягом трьох робочих днів після затвердження її складу визначає стан зелених насаджень, розташованих на земельній ділянці, їх відновну вартість та складає акт обстеження тих насаджень, що підлягають видаленню, за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Акт обстеження підписується усіма членами комісії. Член комісії, який не підтримує акт обстеження, може викласти окрему думку у письмовій формі, яка додається до акта обстеження.

У разі видалення аварійних, сухостійних і фаутих дерев комісія під час визначення стану зелених насаджень з'ясовує причини набуття деревами такого стану, про які зазначається в складеному комісією акті.

Кожному із членів комісії та заявнику надається по одному примірнику акта. Один примірник протягом двох робочих днів надсилається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів (у разі відсутності їх представника у складі комісії).

Голова комісії протягом трьох робочих днів надсилає акт обстеження до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту про видалення зелених насаджень, в якому зазначаються дані про кількість зелених насаджень, що підлягають видаленню і залишаються на земельній ділянці.

Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту протягом десяти робочих днів приймає рішення про видалення або про відмову у видаленні зелених насаджень.

У разі прийняття рішення про видалення зелених насаджень виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту на наступний день видає заявнику його копію для оплати відновної вартості зелених насаджень, що підлягають видаленню.

Після підтвердження заявником сплати відновної вартості зелених насаджень, що підлягають видаленню, виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або центр надання адміністративних послуг, у разі його створення відповідно до Закону України “Про адміністративні послуги” безкоштовно видає заявнику дозвіл (ордер) на видалення зелених насаджень.

Підставами для відмови у видачі заявнику дозволу (ордеру) на видалення зелених насаджень є:

несплата або сплата в неповному обсязі відновної вартості зелених насаджень;

недотримання форми заяви на видалення зелених насаджень, затвердженої Кабінетом Міністрів України;

виявлення недостовірних відомостей в поданій заяві.

Переоформлення дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень здійснюється безоплатно на підставі заяви юридичної чи фізичної особи протягом п’яти робочих днів.

У разі коли право виконання робіт щодо видалення зелених насаджень передано іншій особі, дозвіл підлягає переоформленню.

Не потребує отримання дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень виконання робіт на підставі одного з документів, визначених частиною першою статті 35—37 Закону України “Про регулювання

містобудівної діяльності”, та у випадках, передбачених частинами четвертою — шостою цієї статті. Відновна вартість зелених насаджень у таких випадках сплачується до прийняття об’єкта в експлуатацію. Розмір відновної вартості видалених зелених насаджень зменшується на суму, передбачену в проектній документації на озеленення території.”;

після частини третьої доповнити статтю новими частинами такого змісту:

“4. Видалення аварійних, сухостійних і фаутих дерев на об’єкті благоустрою здійснює балансоутримувач на підставі акта обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, який складається комісією, утвореною виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту, в порядку, передбаченому частиною третьою цієї статті.

Комісія під час визначення стану зелених насаджень з’ясовує причину набуття деревами такого стану, про яку зазначається в складеному комісією акті.

Послуга з обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, та акт обстеження зелених насаджень надаються заявнику на безоплатній основі протягом одного робочого дня.

Підставами для відмови у наданні заявнику акта обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, є виявлення недостовірних відомостей у поданій заяві та/або недотримання форми заяви, затвердженої Кабінетом Міністрів України.

5. Видалення зелених насаджень на території меморіального комплексу та кладовищі здійснюється за рішенням підприємства, що здійснює утримання об’єктів благоустрою державної та комунальної власності, балансоутримувача об’єкта благоустрою без сплати їх відновної вартості.

6. Видалення зелених насаджень на земельній ділянці, яка перебуває у приватній власності, та на присадибній ділянці здійснюється за рішенням власника (користувача) земельної ділянки без сплати їх відновної вартості.”.

У зв’язку з цим частини четверту — сьому вважати відповідно частинами сьомою — десятою;

3) у частині другій статті 35 слова “погоджується в установленому порядку та” виключити.

4. У Законі України “Про житловий фонд соціального призначення” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 19—20, ст. 159 із наступними змінами):

1) у статті 1:

абзац другий після слів “громадянам України” доповнити словами “(далі — громадянам)”;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

“заклади для бездомних осіб — соціальні заклади, діяльність яких спрямована на допомогу бездомним особам, їх підтримку та реінтеграцію, створені відповідно до закону.”;

абзац восьмий виключити;

2) у другому реченні частини першої статті 2 слова “Громадянам України” замінити словом “Громадянам”;

3) у статті 10:

частину першу виключити;

в абзаці сьомому частини другої слова “мешканці тимчасових притулків для дорослих” замінити словами “отримувачі соціальних послуг у закладах для бездомних осіб”;

4) статті 13 і 14 викласти в такій редакції:

“Стаття 13. Взяття громадян на соціальний квартирний облік

1. Соціальний квартирний облік ведеться відповідними органами місцевого самоврядування за місцем проживання громадян.

Соціальний квартирний облік дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, осіб із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які мають право на отримання квартир, садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення, здійснюється відповідними органами місцевого самоврядування за місцем походження або проживання дітей такої категорії до встановлення опіки, піклування, влаштування в прийомні сім’ї, дитячі будинки сімейного типу, заклади для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування; для зазначеної категорії дітей та осіб, місцем походження яких є населені пункти тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей, територія населених пунктів на лінії зіткнення, тимчасово окупована територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя та які не перебувають на обліку внутрішньо переміщених осіб, — за місцем фактичного проживання на території населених пунктів України, крім тимчасово окупованих територій та територій населених пунктів на лінії зіткнення; для зазначеної категорії дітей та осіб, які є внутрішньо переміщеними особами, — за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб.

Внутрішньо переміщені особи беруться на соціальний квартирний облік відповідними органами місцевого самоврядування за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб, при цьому члени сім’ї внутрішньо переміщеної особи

беруться на соціальний квартирний облік разом з нею незалежно від місця такого обліку (за умови, що вони не перебувають на соціальному квартирному обліку за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб).

Бездомні особи беруться на соціальний квартирний облік відповідними органами місцевого самоврядування в межах території обслуговування закладом для бездомних осіб, в якому такі особи перебувають на обліку та отримують соціальні послуги.

2. Взяття громадян на соціальний квартирний облік здійснюється за рішенням відповідного органу місцевого самоврядування на підставі їх письмової заяви, форма якої затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики.

Недієздатні громадяни беруться на соціальний квартирний облік за заявою опікунів або органів опіки та піклування.

Взяття на соціальний квартирний облік дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, здійснюється за заявою піклувальника, прийомних батьків, батьків-вихователів, адміністрації закладу, де проживає дитина, або органу опіки та піклування, а осіб з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, — за їх заявою.

Заява подається до відповідного органу місцевого самоврядування безпосередньо або через центр надання адміністративних послуг.

Заява про взяття громадянина на облік подається одним з таких способів:

особисто під час відвідування органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг, зокрема шляхом заповнення відповідною посадовою особою органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг електронної форми заяви (за наявності технічної можливості), її роздрукування та підписання громадянином;

через Єдиний державний веб-портал електронних послуг або інтегровану з ним інформаційну систему в електронній формі (за наявності технічної можливості). Ідентифікація особи здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до Закону України “Про електронні довірчі послуги”;

рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Засвідчення справжності підпису особи у заяві здійснюється відповідно до Закону України “Про нотаріат”.

3. У заяві зазначаються відомості про реєстрацію місця проживання та/або про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи та/або про

прийняття на обслуговування в закладі для бездомних осіб громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які беруться на соціальний квартирний облік разом з нею/ним.

У заяві про взяття на соціальний квартирний облік дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа також зазначаються відомості про те, що дитина-сирота, дитина, позбавлена батьківського піклування, особа з їх числа не перебуває на соціальному квартирному обліку за місцем її проживання.

До заяви про взяття громадянина на соціальний квартирний облік додаються такі документи:

копії документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї (для осіб, які не досягли 14 років, свідоцтва про народження), які проживають разом з ним;

копію документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним (крім випадків, коли особи через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

копії документів, виданих органами державної реєстрації актів цивільного стану або судом, що підтверджують родинні відносини між членами сім'ї (свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб, свідоцтво про розірвання шлюбу, рішення суду про розірвання шлюбу, яке набрало законної сили, витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян);

довідки про доходи громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї за попередній рік, отримані ними в грошовій формі з будь-яких джерел як на території України, так і за її межами;

відомості про майно, що перебувало та перебуває у власності громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, за останні п'ять років, і його вартість (крім вартості майнових прав чи прав власності на нерухоме майно, розміщене на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, в населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктах, розташованих на лінії зіткнення (розмежування), а також на майно, яке зруйноване або стало непридатним для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції та здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації, розташоване в інших регіонах ніж тимчасово окуповані території у Донецькій та Луганській областях, Автономної

Республіки Крим і м. Севастополя, населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктах, розташованих на лінії зіткнення (розмежування).

До заяви про взяття на соціальний квартирний облік осіб, які мають право на позачергове та першочергове забезпечення соціальним житлом до заяви про взяття на соціальний квартирний облік додаються копії документів, що підтверджують їх належність до категорій осіб, визначених статтями 11 та 12 цього Закону.

До заяви про взяття на соціальний квартирний облік дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа до заяви також додається копія документа, що підтверджує статус дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа.

На розсуд громадянина документи, передбачені цією частиною, додаються ним самостійно при поданні заяви або відомості, що містяться в них (документах), зазначаються у заяві.

У разі надання документів громадянином при поданні заяви особисто під час відвідування органу місцевого самоврядування або центру надання адміністративних послуг разом із копіями відповідних документів пред'являються їх оригінали. Оригінали документів повертаються особі після прийняття заяви до розгляду.

Відомості, зазначені у заяві та які містяться у документах, що необхідні для взяття на соціальний квартирний облік, перевіряються та/або отримуються відповідним органом місцевого самоврядування шляхом доступу до інформаційних систем, баз даних, реєстрів та/або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому законодавством.

У разі відсутності технологічного забезпечення для обміну електронними даними у системі електронної інформаційної взаємодії або відсутності відомостей, необхідних для взяття на облік, в інформаційних системах, базах даних, реєстрах такі відомості орган місцевого самоврядування отримує від громадянина, який подає заяву.

4. Граничний строк розгляду заяви про взяття на соціальний квартирний облік громадян не може перевищувати 30 календарних днів з дня подання громадянином заяви та відповідних документів.

5. Громадянину надається відмова у взятті на соціальний квартирний облік у разі:

подання відомостей (документів) у неповному обсязі відповідно до частин другої і третьої цієї статті;

подання документів, які містять виправлення;

якщо відомості (документи) не підтверджують можливість визнання у встановленому порядку громадянина таким, що потребує надання соціального житла;

подання відомостей (документів), які містять недостовірні відомості, що встановлено відповідним органом місцевого самоврядування.

6. Повідомлення про відмову у взятті громадянина на соціальний квартирний облік надсилається не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів після прийняття такого рішення.

7. Відмова у взятті громадянина на соціальний квартирний облік може бути оскаржена в судовому порядку.

Стаття 14. Особливості взяття на соціальний квартирний облік бездомних осіб

1. Бездомні особи для отримання соціального житла звертаються до відповідного органу місцевого самоврядування в межах території обслуговування закладом для бездомних осіб, в якому такі особи перебувають на обліку та отримують соціальні послуги.

2. У разі відсутності у бездомної особи документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, та документів про державну реєстрацію актів цивільного стану відповідний орган місцевого самоврядування протягом одного місяця з дня прийняття на обслуговування до закладу для бездомних осіб забезпечує оформлення (у тому числі замість втрачених або викрадених), обмін цих документів за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.”;

5) статті 15 та 18 виключити;

6) статтю 22 викласти в такій редакції:

“Стаття 22. Надання громадянам житла з житлового фонду соціального призначення

1. Підставою для надання соціального житла громадянину та членам його сім'ї, що перебувають разом з ним на обліку, є рішення відповідного органу місцевого самоврядування, який веде облік, за умови підтвердження громадянином підстав для отримання такого житла.

Надання соціального житла громадянину та членам його сім'ї, що перебувають разом з ним на обліку, здійснюється у порядку черговості (позачергово, першочергово або в порядку загальної черги).

2. Рішення про надання жилого приміщення є підставою для укладення договору найму соціального житла.

3. Відповідний орган місцевого самоврядування не пізніше ніж протягом трьох робочих днів з дати виявлення жилого приміщення, жилого будинку з фонду житла соціального призначення, що звільнилося, письмово повідомляє про це громадянина, що перебуває на обліку і має право на його отримання, із зазначенням переліку відомостей і документів, передбачених частинами другою і третьою статті 13 цього Закону, які необхідно подати для підтвердження такого права, та строку їх подання.

Особи, які проживали в соціальному гуртожитку, для підтвердження права на отримання іншого соціального житла, крім відомостей і документів, передбачених частинами другою і третьою статті 13 цього Закону, подають також акт приймання-здачі житла у такому гуртожитку.

4. Соціальне житло надається для всіх членів сім'ї громадянина, що разом з ним перебувають на соціальному квартирному обліку, а також для дітей, що народилися після взяття громадянина на соціальний квартирний облік, і його дружини (чоловіка), яка (який) були пізніше включені до облікової справи як такі, що мають право на отримання соціального житла.

5. Під час прийняття рішення про надання соціального житла громадянинові, який сам чи члени сім'ї якого, що проживають разом з ним, мають у власності або користуванні жиле приміщення, але відповідно до закону потребують поліпшення житлових умов, враховується площа такого жилого приміщення (крім житла, що розміщене на тимчасово окупованій території, в населених пунктах, які розташовані на лінії зіткнення або на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, а також житла, яке зруйновано або стало непридатним для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції та здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях).

Порядок передачі жилого приміщення, що перебуває у власності або користуванні громадянина чи членів його сім'ї, відповідного органу місцевого самоврядування встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики.

6. На прохання громадянина, що перебуває на обліку, якщо надійшла його черга на отримання соціального житла або він користується правом на позачергове чи першочергове отримання такого житла, може бути ухвалено рішення про надання:

двом чи більше окремим громадянам у спільне користування жилого приміщення, яке відповідає встановленим вимогам, але збудовано для однієї сім'ї;

одному громадянину житлового приміщення, яке відповідає установленим вимогам, але за розміром менше необхідного, згідно з нормами забезпечення соціальним житлом, із збереженням права перебування на обліку.

7. У разі прийняття рішення про надання соціального житла відповідний орган місцевого самоврядування не пізніше ніж протягом семи робочих днів вручає (надсилає) громадянину копію (витяг) з цього рішення та повідомлення, в якому зазначається така інформація:

найменування, місцезнаходження та контактні телефонні номери юридичної особи, що виступає наймодавцем у договорі найму, і режим її роботи;

прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та контактні телефонні номери посадових осіб наймодавця, уповноважених здійснювати зв'язок з наймачами;

строк, протягом якого повинен бути укладений договір найму.”;

7) у тексті Закону слова “громадян України” в усіх відмінках замінити словом “громадян” у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України до набрання чинності цим Законом:

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд нормативно-правових актів з метою приведення їх у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

